

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

29) Anden behandling af lovforslag nr. L 217: Forslag til lov om ændring af lov om afgift af tinglysning og registrering af ejer- og panteretigheder m.v. (Opdeling af pantebreve og skifte for efterlevende ægtefælle).

Af skatteministeren (Frode Sørensen).

(Fremsat 5/4 2001. Første behandling 20/4 2001. Betænkning 23/5 2001).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Frank Aaen (EL):

Igen her har fru Kirsten Jacobsen været meget omhyggelig med at gennemgå lovforslaget og også haft fat i nogle problemer, som vi så også har syntes, det var værd at overveje yderligere.

Der er dels et eksempel på, at man, vil jeg sige, kan komme ud i nogle helt ekstreme situationer, at man måske skal pålægge alle lejligheder i et stort ejendomskompleks en tinglysningsafgift på 1.400 kr. pr. lejlighed, hvis det er sådan, at beboerne bare skal give nogle andre ret til at passe grunden. Hvis det er tilfældet, er det selvfølgelig fuldstændig rundtosset og må laves om, men jeg har forstået, at der er en konkret sag, der verserer i øjeblikket, og at man kan tro på, at den slutter med, at sådan er reglerne ikke.

Men jeg vil godt sige til regeringen, at hvis reglerne er sådan, at man kan pålægge en ejendom med 100 lejligheder en samlet afgift på 140.000 kr., hvis beboerne skal give andre tilladelse til at passere ejendommen, altså f.eks. give dem ret til at gå gennem en port, så bliver vi nødt til at lave loven om. Når vi har den afklaring, eller hvis der kommer andre eksempler frem, der er lige så rundtosset, så er vi indstillet på, at loven så skal laves om.

Men vi vil indtil videre tage ministerens udsagn for, at sådan er det ikke og derfor ikke støtte det ændringsforslag fra fru Kirsten Jacobsen. Vi synes heller ikke, at sagen er så godt belyst, at vi bare tør gå ind og støtte, fordi det også har ret store økonomiske konsekvenser.

Det andet element, som fru Kirsten Jacobsen har haft fat i, er spørgsmålet om, at efterlevende efter en afdød kan blive tvunget til at skulle betale 1.400 kr., fordi den fælles ejendom tilfældigvis typisk har stået i mandens navn. Det er også en problemstilling, der har optaget os lidt. Hvis det er et rigt par oppe nord for København, som kommer til at betale 1.400 kr. ekstra til statskassen, har jeg ingen problemer med det. Tværtimod synes jeg, det er rigtig godt, og det vil jeg gerne fastholde. Men jeg er da også enig i, at det kan være et problem for en pensionist, som ikke har mange penge i forvejen, og hvor alle penge-ne står bundet i mursten.

Derfor vil jeg sige til regeringen – det håber jeg vi kan få et tilsagn om – at i den diskussion, vi skal have i forvejen om efterlevelsesydelsen, det vil sige, dér hvor vi går ind og giver penge til pensionister, der er blevet enlige, og siger, at ud fra nogle transskriterier skal de have støtte fra det offentlige, skal den her problemstilling, som fru Kirsten Jacobsen fuldstændig rigtigt har peget på, løses i den forbindelse.

Det vil sige, at vi ikke vil stemme for fru Kirsten Jacobsens forslag, fordi det altså også giver en skattelettelse til de allerrigeste her nord for København, men vi vil sikre, at det problem, der er rejst, bliver løst i anden sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (UP):

Jeg er glad for, at hr. Aaen i hvert fald er enig i, at der er et problem. Om det så skal løses på den her måde eller på en anden måde, er jeg sådan set ikke særlig optaget af. Det, jeg er optaget af, er, at vi herinde i huset bestræber os på at lave så lidt fjollet lovgivning, som det er muligt, og lovgivning, som gør, at borgerne ikke bare ryster på hovedet.

I den anledning har jeg et par spørgsmål til skatteministeren vedrørende problemet om partsidentitet. Det er det, som ligger i ændringsforslag nr. 1, og som har et provenu efter det, ministeren oplyser os, på 25 mio., hvis man ændrer det. Det er jo lidt sjovt, at det, man har fået lukket sådan ind ad døren her for 1½ års tid siden, vil man nu ikke give afkald på, for nu kan man

lige pludselig få 25 mio. i kassen, uanset hvor tåbeligt det er.

Jeg vil gerne spørge ministeren, og det var hr. Aaen jo også optaget af: Hvis man nu forestiller sig, at Kuben eksempelvis ude på Holmen, sådan hvor det er nyt og dejligt, bygger 100 lejligheder og organiserer sig med andelsboligforening, og nogle andre bygherrer opfører en fuldstændig tilsvarende bebyggelse på den anden side, eksempelvis bagved, organiseret som ejerlejligheder, og der så skal tinglyses en fælles vejadgang for de to ejendomskomplekser, er det så ikke rigtigt, at Kubens andelsboligforening ville slippe med ét tinglysningsgebyr på 1.400 kr., hvorimod ejerlejlighedsforeningen skal slippe 1.400 kr. pr. ejerlejlighed, for at få tinglyst den fælles vejret?

Så kan man godt sige, at man så kan lade være med at tinglyse den fælles vejret. Ja, så kan man få alle de problemer senere hen i livet, som vi alle sammen kender, med vejsager, som ikke er til at have med at gøre. Det var det første spørgsmål.

Hvad det andet spørgsmål med hensyn til de efterlevende ægtefæller angår, redegjorde hr. Aaen jo for, at man skal løse det. Jeg synes, den rigtigste måde at løse det på er at sige, at af en ejendom, som man sådan set vel også reelt i kraft af et formuefællesskab har været medejer af hele sit liv, burde man heller ikke betale afgift til staten for at få lov til at få skifteretsattesten lyst som adkomst.

Det minder mig om, at dette Folketing jo har bestemt i en række andre tilfælde, at efterlevende ægtefæller ikke skal skalperes af staten. Vi har f.eks. bestemt, at selv om man bor i en plejebolig, der er for stor, så vil den efterlevende ægtefælle, hvis den ene ægtefælle dør, kunne bo i den for store plejebolig med den boligstøtte, som man var berettiget til, dengang man var to.

På masser af andre punkter har man her i huset ligesom sagt, at man altså ikke skal straffes for, at den ene dør. Men det skal man altså ovre hos skatteministeren, dér bliver man i øvrigt nærmest straffet for alt.

Så kommer det sidste ændringsforslag, som jeg godt vil opholde mig lidt ved. Det er ændringsforslaget om respektpåtegninger. Dér er det sådan, at man kan diskutere, om den hjemmel, man har, er en hjemmel, eller det er en ikke-hjemmel. Det er der vel selv i Justitsministeriet ikke fast sikkerhed for. Men når jeg gerne vil bede om, at forslaget kommer tilbage til udvalget, skyldes det netop det ændringsforslag.

Vi har fået et svar fra skatteministeren her til sidst, som mildest talt – mildest talt – må siges at være på kanten af det sjove.

Ministeren skal godtgøre sit provenu på 200 mio. kr., og så laver han kryds og bolle både med beløb og med tal. Og han kommer frem til, at der er 160.000 rykningspåtegninger pr. år, og at det vedrørende konverteringerne giver 70 mio. kr. Så skulle der være 110.000 respektpåtegninger tilbage, og det skal så være ved omlægninger og nye realkreditbelåninger osv.

Jeg står her med Realkreditrådets årsberetning for år 2000. Det fremgår af denne beretning – og de tal skal jeg også nok forsyne ministeren med, som ikke har været i stand til at andet end at komme med løse skøn – at i år 2000 er antallet af *samtlig*e bevilgede realkreditlån 224.000.

Så når ministeren, når han har trukket de 100.000 fra, kan få de 125.000 til at give et netto-provenu på 130 mio. kr., kan jeg godt forstå, at skatteministeren er blevet valgt til skatteminister, for så kan han altså få penge, som ingen andre kan se, i kassen.

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Først til hr. Frank Aaen vil jeg sige, at jeg har meget sympati for at se på trangskriteriet i forbindelse med, at man kommer i den situation. Men jeg synes, vi skal gøre opmærksom på én ting omkring bortfaldet af procentafgiften på tinglysning af eksempelvis skifteretsattester, nemlig at det da i hvert fald er en kraftig forbedring for dem, som kommer i den situation. Det synes jeg man glemmer lidt her omkring.

Med hensyn til fru Kirsten Jacobsens eksempel om et ejerlejlighedskompleks ude på Holmen kontra det andet kan det være svært at have med at gøre. Men partsidentiteten er klaret i forbindelse med den lovgivning, der kom for 2 år siden. Der verserer en igangværende sag i retten, og den skal jeg ikke forholde mig til.

For så vidt angår den meget store debat, vi også har haft omkring rykningspåtegning, vil jeg gøre opmærksom på ét: Rykningspåtegninger findes jo ikke alene, når det drejer sig om konverteringer. Det var fru Kirsten Jacobsen også inde på. Det er jo altså også sådan, at der findes rykningspåtegninger på ejerpantebreve, der eksempelvis ligger i pengeinstitutter; der findes rykningspåtegninger på sælgerpantebreve, som skal rykke i forbindelse med optagelse af et lån eller i forbindelse med konverteringer.

Så kan fru Kirsten Jacobsen jo anfægte, om det skøn, vi har omkring 160.000 rykningspåtegnin-

ger, hvoraf vel op mod ca. 50.000 rykningspåtegninger var i forbindelse med konverteringer, er rigtigt, eller det er forkert. Det er de bedste oplysninger, som vi har kunnet komme frem til.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg gør opmærksom på, at der bliver afstemning om et øjeblik, så ingen medlemmer forlader salen.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (UP):

Så får formanden lejlighed til at få medlemmerne i salen.

Man kan jo ikke skyde ting til hjørnespark i enhver debat ved bare at sige, at der foregår en retssag om et konkret problem. Partsidentitet er jo altså et problem, som man må afklare. Det har da ikke noget med en retssag at gøre. Det har da intet overhovedet med en retssag at gøre. Ministeren må da vide, hvad partsidentitet indebærer. Det har jo eksisteret nu i 1½ år. Og jeg behøver ikke at tage nogle ejendomme ude på Holmen. Vi kan da godt tage et andet eksempel.

Hvad nu, hvis man har en grundejerforening, og den ene halvdel af grundejerforeningen bliver bebygget. Der ejer grundejerne, altså sommerhusejerne, deres egen grund. I den anden halvdel af grundejerforeningen har man et ejerlav, som ejer grunden, og man er selv lejer til grunden. Og så skal man altså have tinglyst nogle fælles vejretter. Er det så ikke, som lovgivningen er i dag, sådan, at det ejerlav, som har ejendomsretten til sommerhusene på lejet grund, bliver bonet med 1.400 kr. én gang, og at de grundejere, som har de tilsvarende sommerhuse på eget grund, og som skal give den samme vejret, nøjagtig den samme, det er nøjagtig den samme byrde, skal bones med 1.400 pr. parcel?

Det svar bør ministeren kunne give, for det er jo et spørgsmål om, hvordan gældende lovgivning er og ikke noget med, hvordan en retssag et eller andet sted i Danmark falder ud.

(Kort bemærkning):

Frank Aaen (EL):

Nu vil jeg ikke blande mig i diskussionen mellem fru Kirsten Jacobsen og skatteministeren. Jeg har personlig den tålmodighed, der skal til at afvente, at en retssag afgør, hvordan man tolker en lovgivning. Det tror jeg sådan set er klogere end at lade skatteministeren gøre det her

fra Folketingets talerstol. Men skulle det vise sig, at vi får så rundtossede eksempler som dem, der har været fremme, så kan jeg give fru Kirsten Jacobsen det tilsagn, at Enhedslisten vil sørge for, at det forslag kommer op i Folketinget igen. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at når nu ministeren giver det gode tilsagn – jeg synes også, fru Kirsten Jacobsen skulle være glad for, at vi ser på det spørgsmål om de 1.400 kr. i tinglysning for pensionister, der ikke har meget at leve for – så vil jeg foreslå, at vi, da vi alligevel skal have Skatteudvalget i arbejde igen, fordi vi har fået en anden sag sendt tilbage, også sender denne her sag tilbage og laver en lille betænkning, hvori vi skriver, at det kigger vi på, sådan at vi er sikre på, at det gør vi.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 48 stemte for, 51 imod.

Ændringsforslag nr. 5 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 48 stemte for, 51 imod.

Ændringsforslag nr. 4 og 6 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 20 stemte for, 51 imod; 28 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 7 forkastedes uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

30) Anden behandling af lovforslag nr. L 224: Forslag til lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer. (Generel afgiftsfritagelse ved forbrænding og midlertidig afgiftsfritagelse ved deponering i forbindelse med forebyggelsen af BSE).

Af skatteministeren (Frode Sørensen).
(Fremsat 19/4 2001. Første behandling 3/5 2001. Betænkning 16/5 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

31) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 183:

Forslag til folketingsbeslutning om gebyrer for rykkerbreve fra amtskommuner og kommuner.

Af Frank Aaen (EL) og Jette Gottlieb (EL).
(Fremsat 6/4 2001)

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Enhedslisten vil med beslutningsforslaget pålægge regeringen snarest at fremsætte lovforslag om, at kommuners og amtskommuners gebyrer i forbindelse med udsendelse af rykkerbreve, tilsigelser til udlægsforretninger og begæringer om indeholdelse eller tilbageholdelse i løn m.v.

højst må udgøre det samme beløb, som gælder for den private sektor.

Beslutningen er en delvis genfremsættelse af B 121, som Enhedslisten fremsatte den 17. marts sidste år, og som regeringen sammen med Venstre og Konservative var imod.

Regeringen kan fortsat ikke støtte Enhedslistens forslag. Hvis beslutningsforslaget bliver vedtaget, vil det bl.a. medføre en ændring af gebyrloven. Gebyrloven giver kommunerne mulighed for at opkræve et gebyr på op til 250 kr. for udsendelse af rykkerbreve m.v.

Det fremgår af Enhedslistens bemærkninger til beslutningsforslaget, at Enhedslisten finder det urimeligt, at kommunerne i medfør af gebyrloven kan opkræve gebyrer, der er større end de omkostninger, der er forbundet med udsendelse af rykkere.

Regeringen mener ikke, at det er urimeligt, at kommunerne har mulighed for at kræve gebyrer, som overstiger omkostningerne ved eksempelvis at udsende rykkere.

Formålet med gebyrloven har været og er stadig væk at mindske restancerne på den kommunale sektors område ved at give skyldnerne et incitament til at indbetale de skyldige beløb til tiden. Loven må siges at leve op til sit formål. De samlede restancer til det offentlige stagnerede fra 1991 til 1994 med en svagt nedadgående tendens, og efter 1994 er der sket et kraftigt fald.

Åt en opgørelse fra Kommunernes Landsforening fremgår det, at de restancer, som kommunerne inddrev i 1994, blev opgjort til 16,6 mia. kr. og i 1998 til 13 mia. kr. og i 1999 til 12,3 mia. kr. Dette fald i størrelsen af de kommunale restancer på næsten 25 pct. over en 5-årig periode må bl.a. tilskrives de gennemførte forbedringer af mulighederne for restanceinddrivelse, herunder gebyrlovens bestemmelser.

Kommunernes Landsforening har endvidere oplyst over for Indenrigsministeriet, at man i kommunerne vurderer, at opkrævning af gebyrer med udsendelse af rykkerbreve har en god effekt over for specielt mindre restancer og sjukskeri, hvilket giver opkrævningsafdelingerne bedre mulighed for at koncentrere sig om opkrævningerne af de store udeståender.

Hermed være naturligtvis ikke sagt, at der ikke kan være en god grund til i kommunerne at overveje, om kommunen bør have en differentieret gebyrpolitik. Det er således den enkelte kommunalbestyrelse, der ud fra sit kendskab til forholdene i kommunen bestemmer, om der skal opkræves gebyr ved den første rykker, og hvil-